

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ioannis Evsebii Nierembergii Madritensis Ex Societate
lesv De Adoratione In Spiritv Et Veritate Libri Qvatvor**

Nieremberg, Juan Eusebio

Antverpiæ, 1631

Cap. III. Dei amor patet infinitus in redemptione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46187](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46187)

DE ADOR. IN SPIRITV ET VER. LIB. IV. 363
tet, & sapiat, quàm vitam & capita Regum
aliquorum coronata, ac populos interdum
integros. Da Domine, vt pro omnibus tibi
gratus sim, & amem pro me, & pro aliis, in
omnibus operibus tuis, vt tu in omnibus be-
neficiis tuis me amas.

CAPVT III.

Dei amor patet infinitus in redemptione.

O Amor infinite, quomodo exhauriris in
benemerendo de me, cùm nec tibi, ô
Deus omnipotens, restet potentia quâ maio-
ra opera pro me posses facere, nec sapientia
fit reliqua quâ posses excogitare, nec volun-
tas possibilis quâ posses optare! Nullum
enim præstantius remedium nostri generis
excogitari aut esse potuit, quàm incarnatio
Filij Dei, quod fuit infinita misericordia. O
immensa beneficentia & amoris excessus, cui
cessit omnipotentia diuina! vicisti Dei artes,
& vota illa sacrosancta & infinita quasi limi-
tasti; quomodo non vincis infirmitatem
meam, suspendis cogitationes meas, & limi-
tas desideria mea, vt nihil coner, cogitem,
velim, nisi te? Filij, quos enutristi Domine
per creationem, te spreuimus: quomodo,
quos insuper honorasti, & exaltasti vsque ad
confortium tuæ Maiestatis, te spernere pos-
sumus,

sumus,

sumus, & non amare; qui nos amando, spreuisti te vsque ad consortium vilitatis nostræ? O Domine, quantum solatium habeo in hoc redemptionis beneficio, cùm te video afflictum & nostræ miseræ socium, & amatorem! nōne alio modo redimere non posses, quamuis minore iustitiæ rigore? nōne poteras creare excellentissimum Angelum, excellenti gratiâ præditum, qui pateretur saltem inferni dolores? nōne poteras ipse, seruato stricto iustitiæ tuæ iure, sine tot cruciatibus? At vt totum nostrum occupares amorem, id fecisti. Fortasse, si noster Redemptor non fuisset, qui Creator noster; sed alius Redemptor, alius Creator esset; plus amarem Redemptorem nostrum quàm Creatorem: propterea tu qui noster Creator es, voluisti Redemptor noster esse & Saluator, & totum nostrum amorem in tuo corpore pati; atque vt euidenter pateret tuus amor, non sufficientiam redemptionis & æqualitatem attendisti, sed refusè & exundanter, vt in eo videremus amorem, qui modum nescit.

Qui omnia fecisti in numero, pondere, & mensurâ; cur tu auctor naturæ, in quâ nihil superfluum & superabundans fecisti, in redemptione quasi turbasti omnia? Extra te & morem tuum abstractus, nullum numerum obseruasti cruciatuum, nullum pondus pretiosi

tiosi Sanguinis tui attendisti, nullam mensuram satisfactionis necessariæ, sed superfluenta Cruore tuo superabundanter redemisti, sine mensurâ omnia faciens. Certè quia arbitri tantis operis immensus erat amor, & in hoc opere voluisti velut visibilem amorem tuum facere, cum nos increduli non crederemus ex aliis operibus & beneficiis. Sed iam quoniam hoc voluisti, non es alius atque antea eras: ordinem seruas in omnibus operibus tuis; mensuram quoque hinc seruasti, sed in eo quod fecisti omnia sine mensurâ, quia amor tuus sine mensurâ est, nec aliter adæquatio esset. Sic video hinc infinitatem tuam, cum sine modo & proportione te hinc geras. Hoc beneficium euincit meum amorem, quia conuincit te amantem esse: ex ceteris beneficiis conicio te amare, in hoc video. Cetera beneficia non obstant, quin aliquis putet sine minimo adhuc amore facta; de hoc nemo potest suspicari, nisi cum amore immenso effectum. Cetera etiam si fierent non amando, indemnis Maiestas esset tua, & saluum decus diuinum: istud non censetur consentaneum, seruatâ auctoritate diuinitatis factum sine amore fuisse. Cetera facta absque dilectione, digna etiam essent laude & reuerentiâ: at istud, si non fuisset amoris causa, indecorum videretur, non dicam
Deo,

Deo, sed homini, dignum vituperio & contemptu. At quia impossibile est, te facere indignum aliquid, evidentissimè me cognosco amari. Regium esset, etiam eos qui non amarentur alere, seruare, locupletare, & quiduis benefacere; dignum esset id Maiestate supremâ: at si Rex summus se ad vilia deiiceret, cum laxis, coquis, & seruis stabulariis conuersaretur, conuesceretur eodem habitu indutus; quis non contemneret, & insanire putaret? solùm illum excusaret vulnus amoris, si corde percussus ad tempus id fecisset, vt artificio illo amatæ personæ amorem conciliaret, aut aliquid isto stratagemate in obsequium dilectionis tentasset. Hoc priuilegium amor habet, quod ipsi Philosophi fatentur, vt infamiam numquam contrahat, & omnem notam aboleat eorum, quæ si facta sine amore essent, turpia & indecentia putarentur; amor tamen vertit in merita, & infamiam transformat in gloriam. Nihil Domine indecorum tuæ Diuinitati facere potes: quare omnia fecisti me amando, cum exinanitus auctoritate tuâ ad vilissimæ creaturæ consortium te demisisti.

Hoc evidentissimum pignus amoris diuini serua anima in corde tuo, humilitatem diuinam; quæ summa gloria est ex prærogatiuâ amoris. Amor excusat Maiestatem Dei, amor exaltat

exaltat humilitatem Dei. Amor hic extorquet amorem meum : ignis ignem accendit, amor amorem suscitatur : amor tuus, ô Domine, me accendat ad amandum te, ignem venisti mittere : sed numquid Domine non poteris absque aduentu tuo & incarnatione mittere ? quid opus erat, ut fieres homo, ut accenderes homines ? an quia ignis nõ efficit nisi in coniunctam materiam ? Ignis enim in suæ naturæ puritate, & spherâ circa cælum dicitur non urere, nec ullam materiam solidam accendere ; necesse est, ut in alienâ materiâ sit, & fiat visibilis : sic tu Domine in sinceritate purissimæ tuæ naturæ tametsi amor es, & ignis comburens, non ita accendebas homines, nisi factus homo ; ut ignis cæli non accendat lignum, nisi cum ignis factus est in ligno, aut aliâ crassiori materiâ quàm ætheris : alia ligna tunc accendat conspicua iam & visibilis flamma. Tuus amor visibilis, cum factus es homo, non potest non accendere, & urere homines.

Magnum beneficium creditur, quod præuenit preces, cum absque illarum pretio indulgeatur : maius si careat spe ; placidius enim insperata bona accidunt : maximum, si præoccupet vota : nihil enim gratius & magis ultrò, quàm quod sine impendio desiderij datur ; iam quale erit quod præuertit opinionem?

nem?

368 IO. EVSEBII NIEREMBERGII
nem? quale erit, de quo opinio diffideret?
Tale hoc tuum beneficium, & inopinabile
Sacramentum redemptionis; quam si quis
postularet, antequàm manifestaretur homi-
nibus hoc modo quo facta est, preces blas-
phemix crederentur, spes insana temeritas,
votum sacrilega voluntas, opinio impietas.
Donum inopinatum gratissimum est: quan-
tum erit, quod est inopinabile? concessit be-
neficientia tua, quod opinio indigentis ne-
garet.

Sed supra omnia me mouet in hoc benefi-
cio frons & titulus amoris, qui est munerum
valor & pretium: omnia dona testimonia &
auctoramenta amoris sunt. Quíd magis fide
dignum quàm hoc? non ex quãtitate, sed ex
argumento dilectionis capiunt quantitatem
munera. Immensa hæc gratia, quæ vt sit be-
neficium & non dedecus, in fronte gestat a-
morem Dei immensum. O Domine, si tibi
debeo me totum propter creationem; quan-
tum debeo huic amoris tuo? Fateor debere
plusquam me ipsum; quantò me maior tu es,
qui pro me dedisti teipsum, & toties dedisti
nascendo, viuendo, moriendo, resurgendo,
& per sanctissimum tuum Corpus alendo.
Fac, vt totum quod tuum fuit creatione, &
restauras redemptione, faciam ego totum
tuum amore. Pro minimo beneficio tuo, si
per

DE ADOR. IN SPIRITU ET VER. LIB. IV. 369
per totam æternitatem, vt referrem gratias,
paterer vniuersos inferni cruciatus, nihil sa-
tisfacerem; quia ab amore tuo infinito pro-
cedit, omnem infinitatem creatæ retributio-
nis excedenti infinitè: quid faciam pro tot &
tantis, & præcipuè pro isto, in quo obiicis mi-
hi luce clariùs amorem tuum infinitum?

CAPVT IV.

*Quàm meritò sit amandus Deus,
præcipuè propter se.*

DInumerabo iura quibus amorem meum
iustissimè exigis, & iniustitias teporis &
ingratitude meæ. Te, amabilissime Domi-
ne, debeo ardentissimè amare, & quia bonus
es, & quia amans es; & quia benefactor es, &
quia benefactor meus es; & quia factor es, &
quia tolerator mei patientissimus es.

Tam bonus & pulcher Deus in se est, vt
licet non amasset nos, nec benefecisset, nec
fecisset, amandus esset supra omnes amato-
res, benefactores, & conditores nostros: imò
etiam si odisset nos, & malefecisset; expiaret
enim, illa infinita bonitas & venustas om-
nem iniuriam, multò magis quàm expiat
eius beneficentia. Nónne si Deus antea odif-
set te, & infensus in te peccasset, & nocuisset,
ignosceres & amares, propter satisfactionem

Aa

quam